

Publicerad 2008-08-06 15:12 av smintellivis

förvriden nostalgi

jag vet vad du tänker.

är det här bara en fas?

som att du skulle kunna vakna upp en annan dag och inte vetat

som att en dag skulle allt vara annorlunda och helst skulle jag vara försvunnen

och allra helst skulle spåren av mig vara lika uppenbara som uppätta brödsmlor.

allt du alltid trott att du förstått

att jag svekfullt lett ner dig i graven, omsluten av mina tankar och bara mina tankar

att du alltid trott att du vetat detta, fastän du ljugit tiden du spenderat hos mig.

trots detta har jag glömt, förvisso inte frivilligt

men jag har förträngt dina fel och brister, borde jag inte få cred för det?

trots allt, var det bara en tidfråga innan minnen skulle klarna.

ja, jag vet vad du tänker

och jag blundar för dig nu

likt månen som sluter sina ögon för solen

samtidigt vittrar nu tidningsartiklarna sönder

samma artiklar jag varsamt och ömt klistrat fast på väggarna

och texterna handlar om dig.

och texterna handlar om dina svek

dina fel och dina brister.

det står inget om mig. inte ens ett fotografi.

enda fotot är på dig där du ler, men fotot är svartvitt och malätet

så det gör sig ingen rätt av att finnas med

överhuvudtaget.

kanske jag gjorde fel i att visa dig världen

som du endast sett från ett fönster av galler

kanske jag gjorde fel i att öppna dörren för dig

när jag släppte in dig i mitt liv

det är i alla fall historia nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smintellivis med Poeter.se id #21725 innehar upphovsrätten